

בבית הדין הארצי המשמעתי
של לשכת עורכי הדין בישראל

תיק בד"א 47/08

המערער: הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב יפו והמרכז

נ ג ד

המשיבה: גד פרנקל (עו"ד בהשעיה זמנית)

תיק בד"א 54/08

המערער: גד פרנקל (עו"ד בהשעיה זמנית)

נ ג ד

המשיב: הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב יפו והמרכז

פסק דין

1. מונחים בפנינו שני ערעורים על הכרעת דינו וגזר דינו של בית הדין המשמעתי במחוז תל אביב יפו והמרכז אשר ניתנו בתיק בד"מ 169/07 ביום 19/3/08. הואיל ואנו דנים בשני הערעורים במאוחד, נכנה, להלן, את הצדדים בכינויים שהיו להם בבד"מ, היינו: המערער בבד"א 47/08 יכונה "הקובל" והמערער בבד"א 54/08 יכונה "הנאשם".
2. בקובלנה שהוגשה ע"י הקובל לביה"ד קמא הואשם הנאשם בהפרת הסדר תשלומים בתיק הוצל"פ, שהנאשם והמתלונן הגיעו אליו בקובלנה שהתבררה בתיק בד"מ 112/06 של ביה"ד קמא. כ"כ הואשם הנאשם במסירת שיק ע"ס 5,000 ₪ ע"ח חוב שהוא חב למתלונן ושהסתכם בסך של 32,826 ₪ מאחר והשיק חולל ע"י הבנקאי הנמשך מחמת אי כיבוד ולא נפרע ע"י הנאשם עד יום הגשת הקובלנה לביה"ד קמא, חרף דרישותיו המרובות של המתלונן.
3. ביה"ד קמא זיכה את הנאשם מאישום של הפרת הסדר החוב בהוצל"פ, מפאת חוסר הוכחות, והרשיע אותו ביתר פרטי האישום המתייחסים לאותה הפרשה וגזר עליו עונש של השעיה מלשכת עוה"ד לתקופה של חמש שנים המצטברת להשעיות נוספות שנגזרו על הנאשם בעבר, וזאת בהתחשב בעברו העברני העשיר של הנאשם. ביה"ד קמא אמר בסיום גזר דינו:

'עקב החומרה הרבה בעבירותיו של הנאשם בהם הורשע, ולאור הכמות המצטברת של עבירותיו ושל הרשעותיו הקודמות, היה מקום להטיל על הנאשם עונש של הרחקה מחברות בלשכת עורכי הדין לצמיתות. למרות האמור לעיל, בבואנו לגזור את דינו של הנאשם ומכל הנסיבות אשר תוארו לעיל, אנו מחליטים, לפנים משורת הדין, להטיל על הנאשם את העונשים הבאים..." להלן פורט העונש שהזכרנוהו בתחילת סעיף זה.

4. בתיק בד"א 47/08 הגיש הקובל ערעור על קולת גזר הדין מהנימוק כי מן הראוי היה לגזור על הנאשם עונש של הוצאה מלשכת עורכי הדין. בתיק בד"א 54/08 הגיש הנאשם ערעור על עצם ההרשעה ובקשתו היא לזכותו מכל אשמה. יצוין כי אין בערעורו של הנאשם עתירה חילונית להקל בעונש שנגזר עליו.

5. לאחר שעיינו בטענותיהם של הצדדים בכתב ובע"פ וכן בהרשעותיו הקודמות של הנאשם, והדברים שנאמרו על התנהגותו הן בגזר דינו של ביה"ד קמא והן בפסקי דין אחרים שדנו בעבירות בהן הורשע, הגענו לידי מסקנה כי יש לדחות את ערעורו של הנאשם על ההרשעה ולקבל את ערעורה של הלשכה על קולת העונש. ואלה נימוקינו לדעתנו זו:

(א). באשר לדחית ערעורו של הנאשם:

(1) הנאשם הוזמן כדין להופיע לדיון שהתקיים במשפטו ביום 19.3.2008 הן בכתב והן בע"פ ע"י מזכירת ביה"ד קמא שהזכירה לו טלפונית ביום 18.3.08 את דבר קיום הדיון למחרת היום, אך בחר שלא להופיע לדיון. במהלך הדיון הוגש השיק שחולל באמצעות המתלונן למרות שהשיק נמשך לפקודת פרקליטו של המתלונן. כ"כ הוגשו מסמכים שונים של לשכת ההוצל"פ. טענתו של הנאשם בערעורו היתה כי העבירה שיוחסה לו לא הוכחה, משום שהראיות הנ"ל לא היו כשירות להגשה במשפטו. לשאלתנו מהי גרסתו לגבי ההאשמות שיוחסו לו בקובלנה, תשובתו היתה כי גרסתו היא כי יש לזכותו על סמך הנימוק כי לא הובאו ראיות המחייבות אותו להשיב על האשמה. הוא סרב לגלות לנו מהי גרסתו העניינית, מפאת זכות השתיקה שלטענתו עומדת לו גם בביה"ד. מאחר ודעתנו היא כדעת ביה"ד קמא כי הונחו בפניו מספיק ראיות כשרות לשם הוכחת האשמה בה הורשע הנאשם, אנו בדיעה כי לא היתה בידי הנאשם גרסה כלשהי שיכלה לתמוך בחפותו. דבר זה מתישב עם החלטתו שלא להופיע לדיון.

(2). באשר לגזר הדין אנו בדיעה כי לאור התנהגותו של הנאשם, במשך תקופה ארוכה, שהוכחה באמצעות הרשעות קודמות, היה על ביה"ד קמא להטיל על הנאשם את העונש שלדעת ביה"ד קמא הנאשם היה ראוי לו והוא הוצאה מלשכת עוה"ד לצמיתות. החלטתו של ביה"ד קמא לנהוג "לפנים משורת הדין"..... ולנהוג הפעם כבית הלל ולדון את הנאשם לקולא, מתוך תקווה שיהיה זה

תמרור אזהרה בעבורו...." הינו שגוי לפי דעתנו. אנו סבורים כי על ביה"ד היה להטיל על הנאשם את העונש "שהוא ראוי לו", כפי שעשה ביה"ד המשמעתי הארצי בתיק בד"א 74/07 בפסה"ד שניתן ביום 14.7.08. במקרה ההוא הושמעה הנמקה, של שופט המיעוט (ער"ד דן חי), נגד מיצוי דינו של הנאשם, שהיא משכנעת יותר, לדעתנו, מזו שהשמיע ביה"ד קמא. במקרה ההוא אמר שופט המיעוט בס' 5 לחוות דעתו:

"עבירותיו של הנאשם עלולות כדי פגיעה אנושה בתפקיד ובתזמית לשכת עורכי הדין, והחברים בה, ועל בית הדין להוקיע את אותם עורכי הדין אשר נוחגים כן. אולם עם זאת אל לנו לשכוח כי זהו משלוח ידו העיקרי והיחיד של הנאשם והוצאתו מלשכת עורכי הדין לצמיתות תהווה פגיעה אנושה ולא מידתית בו כער"ד בפרט וסאדם בכלל."

תגובתו של שופט הרוב, ער"ד יורם רב"ד, לדבריו הנ"ל של שופט המיעוט

הייתה:

"קראתי את חו"ד של ער"ד חי. אני מצטרף לכל האמור בחוות דעתו למעט למסקנותיו בסעיפים 16 ו-17 לחוות דעתו (הסעיפים הדנים במידת העונש). לו דעתי הייתה נשמעת הייתי נעתי לערעור לשכת עוה"ד בתיק בד"א 74/07....לאמור הייתי מציא את הנאשם מלשכת עוה"ד לצמיתות." (ההדגשות שלי אה).

6. גם דעתנו היא כי עם כל הצער למצבו של הנאשם, אדם מבוגר, שחלקו לא שפר עליו, עלינו למלא את החובה שהוטלה עלינו כשופטים בבי"ד משמעתי, ולהגן על כבוד המקצוע ועל שמו הטוב של חברי המקצוע ולא להרתע מלהטיל את העונש הראוי בניסבות המקרה הנוכחי ע"י הוצאתו של הנאשם מלשכת עורכי דין.

לפיכך הוחלט לדחות את ערעורו של הנאשם בתיק בד"א 54/08 ולקבל את ערעורו של הקובל בתיק בד"א 47/08 לבטל את גזר הדין שהוטל על הנאשם בתיק בד"מ 169/07 הנ"ל ובמקומו להטיל על הנאשם עונש של הוצאה מלשכת עורכי הדין כאמור בס' 68 (5) לחוק לשכת עורכי דין, תשכ"א - 1961.

ניתן ונחתם בהעדר הצדדים היום יוס"ס 10 לאוקטובר שנת 2008.

 עו"ד יהודית ונגריק אשד
 חב"ד

 עו"ד חנניה באואר
 חב"ד

 עו"ד אליקים הררי
 אב"ד